

Rugăciune

Val

De ce nu vrei ca să mă faci Tu, Doamne,
Fără pantofi, cravată, fără haine,
Fără nădrați, sau cu, dar fără craci,
S-arăt cel mai sărac dintre săraci ?!

Și să m-arunci ca pe-un nimic, Părinte,
Acolo unde iadu-i mai fierbinte,
Pe-o plajă, pe-undeva prin Caraibe,
Pierdut s-ajung prin fumul de Cohibe ;

Mulatelor, să nu le dai răgaz,
În nopți, gol să mă frigă, fără gaz,
Iar zilele, din zori, din madrugade,
În rom, pe rând, mă fiarbă și-n lambade ;

Înfometat de-oi fi, să râzi de mine
Cât poți de mult și cât poți Tu de bine,
Negritele, să-mi dea din coconate
Să mușc și să le sug pe săturate,

Și pedepsit, când ars voi fi de soare,
Cu-n deget doar, un brânci să-mi dai în mare,
Iar de-oi răgni de sete, cu durere,
Tu, apa mării...fă-o toată bere.

Valeriu Cercel